

Men hvat er politikkur — er tað annað enn tann upp-gáva, sum vit finga frá skaparanum, tá ið hann sigur við menniskjað í Edensgarðinum: Dyrið og vardið garðin! — At røkja várt land og byggja várt heim eftir fornum frimannasiði!

Alt mannlivið er undir hasum setningi, bæði livið hjá hvørjum einstøkum heima hjá sær og sínum, og livið á bygd, fólk og landi. Tað várið kemur ikki av sær sjálvum sum almanakka-várið. Tað kemur, tá ið vit tora at taka við skaparans gávum við virðing og ábyrgd.

Tað eru júst í dag 25 ár síðani skótarnir í Fugla-firði fyrstu ferð skipaðu fyrri grækarismessu-haldi. Vit, sum tá vóru skótar, høvdu tann veturin roynt at læra okkum at spæla uppá horn — hornorkestur kunnu vit nokk ikki kalla tað, men í hvussu er, grækarismessudag í 1964 hevði hetta hornblástrárlíðið sína fyrstu og einastu almennu framførslu. Hornblásturin mundi ganga so sum so.

Men tann grækarismessan 1964 var nakað serligt, tí júst tann dagin varð fiskimarkið um Føroyar flutt út á 12 fjórðingar. Herluf Bertelsen helt grækarismessu-røðuna tað árið — og hann tosaði júst um hetta sama: Nú var sjóokið Føroya so knappliga nógv størri, og harvið ábyrgd okkara yvir fyrri tí tilfeingi, sum skaparin hevði latið svimja her um okkara land, eisini so mikið stóri. Tá gleddu vit okkum um, at teir ensku trolararnir nú ikki longur sluppu at trola inn móti 3 fjórðingum — og nú skuldu føroyingar sjálvir røkja og nýta tað ríkið, sum har var.

At her frá skaparans hond hevur svomið eitt ríkið, tað siggja vit best, um vit hyggja at, hvat er hent í okkara landi hesi 25 árin síðani 1964. Veginir, bergholnir, húsini, skúlarnir, lønirnar, sosialskipanirnar, virkinir, skipini, sjónvarpstólinir, bilarnir, uttanlandsferðirnar, graslíkisvallirnar o.s.fr. sum nú eru, tað er alt goldið við hesum sama fiskiríkið, sum skaparin hevur latið svimja her tella ætlað at verið goldið — tí vit hava eisini lænt pening í tí treysti, at ríkið havisins skuldi vera ment við tíðini at svara hvørjum sitti.

Jú, púra vist, vit hava dugað væl at nýta tað ríkið, sum her er — ella hevur verið, skuldu vit kanska sagt, tí nú ljóðar, at vit hava nýtt tað, meir enn vit hava røkt tað, nú gongur undan. Nú ljóðar frá hørðum figgjarligum vetri, sum fyrst og fremst kemur av, at náttúru-

grundarlag okkara ikki orkar at bera tað ovurnýtslu og tann livifót, sum vit hava vant okkum við. Her eru vit í sama báti, sum so nógvar av teim stóru tjóðunum úti um heimin, ja allarhelst heimurin allur, hóast fólk í summum londum so avgjørt ikki eru sloppin upp í part í ovurnýtsluni. Tá ið meðalnýtslan kortini er ein ovurnýtsla, so man onkur brúka so nógv ov nógv. Á einum fundi millum rík og fátøk lond, segði ein indiskur talsmaður soleiðis — i tí hann vendi sær til tey ríku londini: *Tit tosa um at vit fæa ov nógv børn, at vit ikki kunnu vinna á fátækdøminum í heiminum, uttan at avmarka barnburðirnar í teim fátæku londunum; vita tit ikki av, at tað eru tit, ið forkoma heiminum og gera hann fátækan við at oyða náttúrugrundarlagið? Ein meðal europeari ella amerikanari brúkar 40 ferðir so nógv av náttúrunnar tilfeingi og dálka náttúruna 60 ferðir so nógv sum ein indari. Tað eru tit, sum eru ov nógvir!*

Tann spenningur, sum býr undir hasum veruleikanum kann gera, at alt brestur, aðrenn nakar veit av.

Jú, útlið eru til ringan vetur á menniskjansliga og heimspolitiska eins og á øðrum okjum. Men hvat hevur alt hatta so við okkara grækarismessuhald at gera? Hevur hesin ræðandi veruleiki nakað sum helst við okkara Grækarismessuhald at gera?

Jú, so satt sum vit fata tjaldrið ikki bert sum boðara um várið eftir almanakkanum, men eisini sum ein symbolskan boðara um tað várið, sum kann kykna í mannahjörtunum, so hevur hesin ræðandi veruleiki nakað við okkara grækarismessuhald at gera. Vit kunnu *veija at siggja burtur frá tí samanhanginum*, og í grækarismessurøðum bert tosa um almanakka-várið um sólina, sum hækkar, um heiðafuglin, sum kemur, um gróðurin, sum fer at koma í bæ og haga, duga okkum í romantiskum náttúru-myndum, tað kann í hvussu er verma ein kaldan dag sum í dag, eftir ein so strangan vetur, sum tann, vit hava havt í ár. Men tað man fara at roynast stökkutur varmi!

*«Lágt liggur tokan, kovándi tung,
og myrkir for arbeidsins degi,
av myrki og iwa er folkið sjúkt,
einki álít á egnari megí.*

Soleiðis syngur Jákup Dahl í 3.-seinasta ørindinum í Grækarismessusanginum. Og so vonleyst kann viðhvert siggja út, so døpur kunnu útlini, ið

Thorben Johannesen

nomin vórðu við í aðni, tykjast.

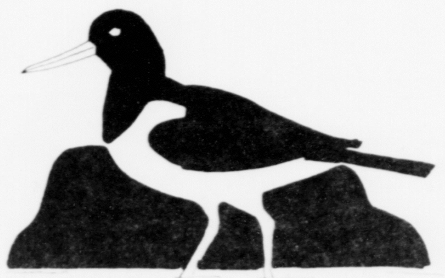
Men lata vit tá várið, sum tjaldrið boðar okkum frá skaparanum, sleppa at livna eisini í okkara hjørtum, tá eru útlini straks ljósari. Tá ið vit tora at aka við ábyrgdini av «at røkja várt land og byggja várt heim» í ábyrgd og tøkk yvir fyrri skaparanum, tá fer nakað at henda. Hvørjar avleiðing-

*«Men kemur tú, tjaldur, ár eftir ár,
tú, boð um ljósari tíðir,
so skal tað kennast um landið alt,
tað tekur at sumra umsiðir.*

*Lat sólina skína um dalar og fjöll,
grønast lat heiðar og úðir!
Tí øll vit leingjast mót livgandi sól,
vónandi sælari tíðir.*

Taakk fyrri!
Og gott vár og summari, bæði so og so.

Thorben Johannesen

ar tað so má fæa fyrri okkara dagliga livimata, fyrri okkara nýtslu, okkara handilsviðurskipti, okkara meskaviddir o.s.fr., tað man einhvør kunna gera av við seg sjálfan, og tað verður einhvør av okkum noyddur at gera. Men eitt er vist: klára vit ikki at umsitja tað ríkið, sum okkara land og sjógvur eigur, so at 50000 sálir kunnu liva av tí, so kunnu vit ikki vænta, at tey stóru londini fara at megna at taka tey stig, sum skulu til fyrri at ikki havdalking, luftdalking við veðurlagsbroyingum, ozon-hol og kjarnorkuvallur skulu forkoma livsgrundarlagnum hjá okkum øllum.

Men tað fer eisini at eydnast, tí vit vilja taka várboð tjaldursins til okkara á henda hátt. Skótar um allan heim, eins og skótarnir, ið skipað hava fyrri hesum fundi, taka hesi várboð ið størsta álvara og ein stórar partur av ungdominum við teimum. Tá kunnu vit syngja tey tvey seinastu ørindini í grækarismessu-sanginum sum verandi um bæði hesi várini: tað í almanakkanum og tað ið manna-hjörtunum.

Tað verður kunngjørt fyrri ætt og vinum, at okkara góði maður, pápi, abbi og verfaðir

Selmar Simonsen
ættaður úr Sørvgi
Busitandi í Havn

andaðist í heiminum týsdagin 14. mars, 70 ára gamal.

Familjunnar vegna
Gerda

Leyst starv

Eitt starv sum varaskúlastjóri í Runavíkar Skúla verður hervið lýst leyst at seta frá 1. august 1989.

Starvið verður lønt í lønarflokki 28, sambært avtalu 18. mai 1983 og broyting 8. november 1983 millum Føroya Landsstýri og Føroya Lærarafelag.

Tað skylduga undirvisingartímatalið verður sett eftir galdandi reglum um tænastríðina hjá tænastríðnum í fólkaskúlanum.

Umsókn verður at stíla til Landsskúlaráðið og at senda Landsskúlafyrisingini soleiðis, at hon er Landsskúlafyrisingini í hendi í seinasta lagi 5. april 1989 kl. 16.

Landsskúlafyrisingin
8. mars 1989

Húsavørður

Starvið sum húsavørður á Blindastovninum er leyst at søkja sum skjótast.

Treytað er, at arbeitt verður forskotna arbeiðstíð, tá ofta skal arbeiðast á kvøldi.

Starvið verður sett við sáttmála millum avvarðandi yrkisfelag og Føroya Landsstýri.

Starvið er fastlont á 42 tíma viku.

Umsøkjarar við handverkaraútbúgving ella líknandi hava fyrirun.

Umsóknir skulu vera stovninum í hendi aðrenn 20. mars.

Blindastovnur Føroya
Íslandsvegur 10 A — Tlf. 18222

Lýsið í sosialinum